

شکستگی‌ها

شکستگی چیست ؟

شکستگی به معنای ایجاد شکستگی کامل یا ناکامل در استخوان است. بطور کلی شکستگی‌ها به دو دسته شکستگی باز و بسته طبقه بندی می شوند. شکستگیهای باز: (اصطلاحاً به آنها شکستگی های مرکب نیز گفته می شود) در این شکستگی استخوان روی پوست و یا در داخل زخم قابل رویت می باشد. شکستگیهای بسته: (اصطلاحاً به آنها شکستگیهای ساده نیز گفته می شود). در این حالت استخوان می شکند اما پوست سالم است شکستگیها به اسامی مختلف شناخته می شود. در ادامه انواع شکستگیها که در اطفال امکان دارد رخ دهد اشاره خواهد شد.

شکستگیهای در جا یا ترکه چوبی: نوعی شکستگی ناکامل بوده و استخوانهای شکسته بطور کامل از یکدیگر جدا نشده اند.

شکستگیهای عرضی: شکستگی بصورت خطی عرضی در عرض استخوان ایجاد می شود.

شکستگیهای مارپیچی: خط شکستگی بصورت مارپیچی استخوان را دور می زند و بیشتر در ضایعاتی که همراه با پیچ خوردگی باشد ایجاد می شود.

شکستگیهای مایل: خط شکستگی بصورت یک حالت هرمی شکل می باشد.

شکستگیهای فرورفته: در این حالت استخوان خرد می شود و استخوان شکسته پهن تر یا تخت تر به نظر می رسد. شکستگیهای چند قطعه ای: در محل شکستگی استخوانها به تعداد سه قطعه یا بیشتر وجود دارند.

علل بروز شکستگی چیست ؟

شکستگی‌ها زمانی ایجاد می شوند که نیروی وارد شده به استخوان بیش از توان جذب استخوان جهت جذب انرژی آن باشد. به خصوص زمانیکه استخوانها پیچ می خورند، بسیار ضعیف هستند و به راحتی می شکنند. شکستگی در استخوان می تواند به علت سقوط ، ضربات و تصادفات یا در نتیجه برخورد چیزی به استخوان ، ایجاد شود.

استخوان کودکان در بعضی جهات با استخوان بزرگسالان متفاوت است. استخوان بچه ها خیلی سریعتر از استخوان بالغین بهبود می یابد. هر چه فرد کوچک تر باشد سرعت بهبودی بالاتر است.

در بچه ها استخوانها نرم تر بوده در برابر نیروها بیشتر تمایل دارند که قوس بردارند تا اینکه بطور کامل بشکنند. بچه ها دارای صفحات رشد باز هستند که اصطلاحاً/پی فیز نامیده می شود. این صفحات در دو انتهای استخوانها قرار دارند. ایجاد صدمه به این ساختارها منجر به بروز اختلاف در طول استخوانها شده و به زاویه دار شدن و بد شکل شدن استخوانها می انجامد.

علائم شکستگی چیست ؟

در ادامه بعضی علائم شکستگی آورده شده است. ولی با این حال امکان دارد هر کودکی علائم متفاوتی را تجربه کند. علائم شامل: وجود درد در ناحیه صدمه دیده، ایجاد تورم در آن ناحیه، ایجاد حالت غیر معمول در ظاهر ناحیه صدمه دیده، ایجاد مشکل در حرکات طبیعی مربوط به ناحیه آسیب دیده و گرمی، کوفتگی یا قرمزی ناحیه آسیب دیده می باشد.

علائم شکستگی ها ممکن است با علائم سایر اختلالات اشتباه گرفته شود. بدین منظور جهت تشخیص درست و به موقع به پزشک کودک خود مراجعه نمایید.

چگونه می توان شکستگی ها را تشخیص داد ؟

پزشک از طریق انجام معاینات بالینی و آزمایشهای تشخیصی قادر به تشخیص شکستگی خواهد بود. در طی معاینه پزشکی باید یک تاریخچه کامل از بیمار گرفته شود و در مورد نحوه ایجاد صدمه سؤال گردد. روشهای تشخیص شامل موارد ذیل است.

عکس برداری: در این روش با استفاده از نیروی الکترومغناطیسی غیرقابل رویت و تصویری که از بافتها، استخوانها و ارگانهای داخلی بر روی فیلم ایجاد می شود، می توان شکستگی را تشخیص داد. با استفاده از این روش می توان نحوه شکستگی را نیز مورد بررسی قرار داد.

ام. آر. آی *MRI*: در این روش با استفاده از ابزارهای خاص می توان تصاویر افقی از ارگانها و ساختارهای داخل بدن به دست آورد. با استفاده از این روش می توان وجود یا عدم وجود هرگونه آسیب به طناب نخاعی و اعصاب را مورد بررسی قرار داد.

سی تی اسکن: در این روش نیز با استفاده از ابزارهای خاص می توان تصاویر افقی از ارگانها داخل بدن به دست آورد. با استفاده از این روش می توان استخوانها، بافت چربی و ارگانهای داخلی را بصورت دقیق مورد بررسی قرار داد. بطور کلی سی تی اسکن از عکسبرداری دقیق تر است.

روشهای تشخیص شامل موارد ذیل است.

درمانهایی که توسط پزشک شکستگی در رده سنی اطفال در نظر گرفته می شود بر اساس:

- سن کودک، سلامت عمومی و سابقه پزشکی وی

- وسعت شکستگی

- تحمل کودک شما در مقابل بعضی داروها، روشهای

درمانی جراحی

- ماهیت شکستگی

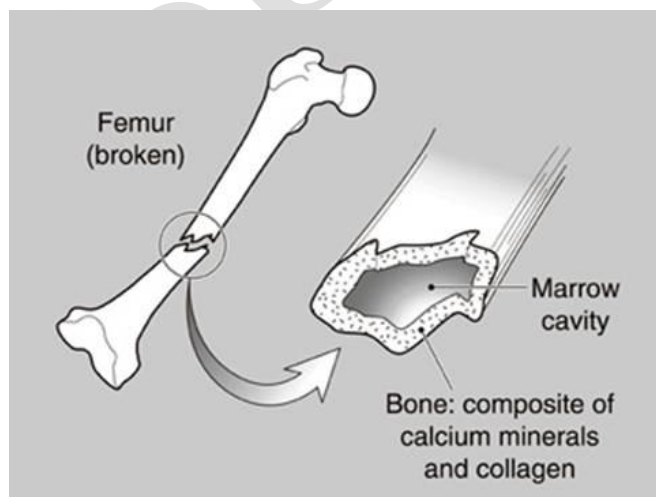
- و نظر شما و آنچه شما ترجیح می دهید، است.

هدف درمانی شامل کاهش درد و کنترل آن، تسریع

بهبودی، جلوگیری از عوارض شکستگی و حفظ

عملکرد ناحیه دچار آسیب می باشد.

شکستگیهای باز: (که استخوان از پوست بیرون می زند

یا اینکه یک زخم عمیق سبب نمایان شدن استخوان شکسته از پوست می شود) بعنوان موارد اورژانسی به حساب می آیند. در صورت بروز چنین شکستگی هایی باید بلافاصله فرد مصدوم به مرکز درمانی فرستاده شود. درمان شامل موارد ذیل است:

- گچ/آتل: بدین وسیله می توان نواحی دچار آسیب را نا متحرک ثابت کرده تا نحوه قرارگیری استخوانها در مقابل یکدیگر حفظ شده و فرآیند بهبود تسریع یابد.

- داروها: به منظور کنترل درد.

- کشش: به معنای ایجاد نوعی نیرو بروی نواحی خاص از بدن و در جهت های خاص می باشد. عمل کشش توسط ابزارهای مختلف قابل انجام است. هدف آن، کشیدن عضلات و زردپی های اطراف ناحیه شکسته می باشد تا از این طریق دو انتهای شکسته در برابر یکدیگر باشند و راحت تر بهبود یابند.

- جراحی: در این روش به طرق مختلف استخوانهای شکسته در محل اصلی و طبیعی خود قرار داده می شوند. گاهی اوقات می توان از طریق پیچها یا پلیم های فلزی استخوان های شکسته را در برابر یکدیگر ثابت نمود و بدین ترتیب نحوه قرارگیری آنها بصورت طبیعی در مقابل یکدیگر حفظ شده و فرآیند بهبودی تسریع می یابد.